

Det forudsættes i stk. 2, at arbejdsgiverens bidrag skal beregnes af hans samlede lønudgifter. Hele lønnen for hver enkelt ansat skal således medregnes i bidragsgrundlaget uden nogen øvre grænse. I bidragsgrundlaget må i øvrigt indgå de samme løndelev som dem, der kan blive dagpengegivende efter forslagets § 2.

Forslaget i stk. 4 om størrelsen af bidraget til den frivillige sikring skyldes, at det anses for rimeligt, at der ydes tilskud til denne sikring for personer med anden erhvervsindtægt, der ønsker at opnå dækning fra 4. til 25. dagpengedag, og for personer, der udfører husligt arbejde i eget hjem. Det svarer til, at der i dag ydes tilskud til sygekassernes frivillige dagpengesikring.

Formålet med den særlige adgang, som arbejdsgivere har efter § 23 til at frigøre sig for forpligtelsen til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden er at give mulighed for en risikoudligning. Det foreslås derfor i stk. 5, at bidragene fastsættes således, at de skønnes at dække alle udgifter til ordningen.

Den del af udgifterne, der ikke dækkes gennem bidrag efter stk. 2-5, foreslås i stk. 6, jfr. § 39, finansieret af staten og kommunerne, således at kommunerne betaler 25 pct. af de samlede udgifter til dagpenge, mens staten betaler resten.

Til § 38.

Inden for særlige områder, hvor det i større udstrækning er praksis at anvende ganske kortvarige ansættelser hos samme arbejdsgiver, vil arbejdsgiveren kun i mindre omfang blive forpligtet til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden efter § 19, stk. 1, og dagpenge vil i stedet blive ydet af det sociale udvalg. Der er derfor behov for at kunne pålægge disse arbejdsgivere et yderligere bidrag til dagpengefonden til dækning af udvalgenes merudgifter i denne forbindelse. Dette forudsætter forhandlinger med de interesserede parter, og det foreslås, at nærmere regler om dette yderligere bidrag kan fastsættes af direktøren for sygesikringen.

Til § 39.

Forslaget i stk. 1 medfører, at hver kommune endeligt afholder 25 pct. af deres udgifter til dagpenge.

Til kapitel 12.

Til § 40.

Bestemmelsen er en følge af, at det sociale udvalgs opgaver i København og enkelte andre større kommuner er henlagt til en magistrat.

Til § 41.

Bestemmelsen, der vedrører den centrale administration af dagpengeordningen, pålægger direktøren for den offentlige sygesikring at bistå kommunerne ved administrationen af loven, herunder være dem behjælpelig med fornøden oplysning og vejledning.

Til § 42.

De specielle problemer, der knytter sig til sømænd, herunder spørgsmålet om udbetaling af dagpenge under ophold i udlandet, bevirker, at der må fastsættes særlige regler for denne persongruppe. Der henvises til udvalgsbetænkningen (nr. 568) om sikring af søfarende i sygdomstilfælde, 1970, side 14 og flg.

Til § 43.

Bestemmelsen afløser sygeforsikringslovens § 32, stk. 2, og § 56, stk. 2. Der har i praksis vist sig at være behov for ydelse af dagpenge til personer, der opholder sig i udlandet, f. eks. i forbindelse med deres arbejde eller af helbredsmæssige årsager eller som turister. Af praktiske grunde foreslås de nærmere regler fastsat af socialministeren.

Til § 44.

Bestemmelsen bygger bl. a. på overvejelserne i socialreformkommissionens 1. betænkning, side 272 og flg.

Det forudsættes, at de sociale myndigheder — udover selve kontrollen med, at betingelserne for at modtage dagpenge fortsat er opfyldt — nøje overvejer, om der er brug for andre foranstaltninger, f. eks. rådgivning eller anden støtte til familien eller henvisning til behandling m. v.

Bestemmelsen i stk. 2 skal sikre, at dagpengemyndigheden under alle omstændigheder senest 3 måneder efter sygdommens indtræden tager den sikrede forhold op til vurdering, ikke blot med hensyn til iværksættelse af revalideringsforanstaltninger, men også — hvor tilstanden er blevet stationær — med henblik på tilkendelse af invalidepension, eventuelt folkepension eller enkepension ved dispensation, selv om størrelsen af disse ydelser almindeligvis ligger noget lavere. Det sociale udvalg kan ifølge forslagets § 46 rejse sag om, hvorvidt den sikrede skal overgå til at modtage de omhandlede pensioner.

Til § 45.

Bestemmelsen afløser bestemmelserne i ulykkesforsikringslovens § 50, stk. 1, og sygeforsikringslovens § 32, stk. 3, og § 56, stk. 3.